

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2011 r. zmieniającej decyzję Komisji C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (obecnie art. 101 TFUE) oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.589 — Stabilizatory termiczne), w zakresie w jakim adresowana była do skarżących;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie grzywny nałożonej w art. 1 ust. 2, 4, 19 i 21 decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2011 r.; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżące podnoszą trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja błędnie przypisała solidarną odpowiedzialność skarżącym i spółkom grupy Elementis i błędnie zastosowała pojęcie solidarnej odpowiedzialności uznając skarżące za odpowiedzialne za zapłatę części grzywny nałożonej na spółki należące do grupy Elementis.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja błędnie zmieniła decyzję z 2009 r. na szkodę skarżących (pomimo wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności decyzji z 2009 r.) z naruszeniem zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja błędnie zmieniła decyzję z 2009 r. nie sporządzivszy uprzednio uzupełniającego pisma w sprawie przedstawienia zarzutów, naruszając w ten sposób prawo do obrony skarżących, a w szczególności ich prawo do bycia wysłuchanym.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2011 r. — Sarc przeciwko Komisji

(Sprawa T-488/11)

(2011/C 331/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Scheepsbouwkundig Advies- en Rekencentrum (Sarc) BV (Bussum, Niderlandy) (przedstawiciel: H. Speyart, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 642 wersja ostateczna z dnia 10 maja 2011 r. wydanej w postę-

powaniu dotyczącym pomocy państwa NN 68/2010 uznającej, że przyznana pomoc nie stanowi pomocy państwa oraz

- obciążenie Komisji Europejskiej jej kosztami własnymi i kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżać podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący

- tego, że Komisja nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego w rozumieniu art. 108 ust. 2 TFUE, chociaż powinna była to uczynić;

2) Zarzut drugi dotyczący

- tego, że Komisja, w dalszej kolejności, nie włączyła SARC do swej wstępnej oceny w wystarczającym zakresie;

3) Zarzut trzeci dotyczący

- błędnego zastosowania przez Komisję art. 107 ust. 1 TFUE;

4) Zarzut czwarty dotyczący

- tego, że Komisja, chociaż powinna była tego dokonać, nie nakazała władzom niderlandzkim przedstawienia oceny lub zlecenia niezależnej oceny;

5) Zarzut piąty dotyczący

- tego, że Komisja nie uzasadniła decyzji zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2011 r. — Bena Properties przeciwko Radzie

(Sprawa T-490/11)

(2011/C 331/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bena Properties Co. SA (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżać wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii w zakresie, w jakim te środki jej dotyczą, oraz późniejszych decyzji wykonawczych 2011/302/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. oraz 2011/367/WPZiB z dnia 23 czerwca 2011 r. w zakresie, w jakim jej nazwa została wymieniona w wykazie osób i podmiotów, o których mowa w art. 3 i 4 decyzji 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r.;